

Rezervni major Vindiš demonstrira novo polavtomatsko puško M-59, kalibra 7,62 mm.

Rezervisti so se dobro izkazali

Vsako leto je za rezervne vojaške starešine največji dogodek udeležba na orientacijskem pohodu, na katerem polagajo obvezni strokovni, praktični in teoretski izpit, letos pa so imeli tudi streljanje z novo polavtomatsko puško. Pri izvajanju tega zahtevnega strokovnega programa je najbolj zainteresirana naša JLA, ki pri organizaciji tudi aktivno pomaga. V občinskem odboru ZRVS, pa tudi v krajevnih organizacijah, se vključuje vedno več aktivnih oficirjev, ki so nekakšen idealni most med JLA in rezervisti, kar vsekakor pozitivno vpliva na rezervni starešinski kader.

Da bi izvedeli kaj več o organizaciji in strokovnem uspehu v tem letu, smo o tem povprašali organizatorje in vodje:

VINKO HRABAR

rezervni polkovnik, predsednik strokovne komisije občinskega odbora ZRVS Ljubljana-Siška

»Priprave za realizacijo letošnjega orientacijskega pohoda niso bile najboljše, ker smo določila in dokumente dobili prepozno, kar smo čutili tudi na samih seminarjih. Udeležba je bila 30–50 odstotna. Obvezne orientacijske pohode in s tem tudi praktične in teoretične izpite smo imeli na štirih različnih krajih v štirih smereh. Vsak član je poleg hoje po azimutu reševal naloge iz topografije, vojaške teorije, taktične naloge in streljanje s polavtomatsko puško. Orientacijski pohod je zelo uspel, saj je izpit opravilo okrog 95 %, medtem ko je streljalo uspešno le 77 %. Temu slabšemu uspehu je botrovalo dejstvo, da je to puško videlo in jo imelo v roki le malo rezervnih starešin in pouk, ki smo ga imeli na samem strelišču, je bil zato prekratek.

Ob tej priložnosti bi se za vsestransko in pravočasno pomoč zahvalil organom za narodno obrambo mesta Ljubljane, starešinam in vojakom vojašnice »Boris Kidrič« iz Sentvida. Zahvaljujemo se tudi članom komisij, ki so vložili veliko svojega znanja in truda pri tej akciji. Na podlagi letošnjih izkušenj pa bi predlagal, naj te izpite v letu 1974 organizirajo same krajevne organizacije, občinska strokovna komisija pa naj aktivno sodeluje pri obveznem izvajanju strokovnega pouka. Pro-

gram bi moral biti izdelan posebej za podoficirje in posebej za rezervne oficirje, s tem da bi teoretski del polagali na koncu leta pred komisijo v osnovni organizaciji ali pa v občinskem merilu, na terenu pa bi polagali izpit iz orientacijskega pohoda, streljanja in topografije. Za oficirje bi kazalo teoretski del strokovnega izpita pripraviti po rodovih vojske in službe.

Republiškega orientacijskega tekmovanja se je udeležila ena ekipa rezervnih vojaških starešin iz naše občine v sestavi: Alojz Škrbinc, Jože Golja in Marjan Jelenc. Ekipa se je vsestransko pripravljala in je zastopala vse naše vojaške starešine. Konkurenca je bila velika in kljub temu je ta ekipa dosegla zelo dobre rezultate; ekipno 10. mesto ter posamezno 12. mesto. Mnenja sem, da bi bilo prav, da se v prihodnjem letu izvaja tekmovanje po vseh panogah in določilih v osnovnih organizacijah in v občinskem merilu, ker bi se na ta način organizacije med seboj bolje spoznale, obenem pa bi bil vzpostavljen tudi boljši stik med samimi člani. Potrebno je omeniti, da smo v lanskoletnem republiškem tekmovanju dosegli ekipno šesto mesto. Vsekakor so ti uspehi rezultati dobro organiziranega dela v naših krajevnih organizacijah.«

ALEKSANDER TATALOVIČ

aktivni podpolkovnik JLA

»Pri letošnjih izpitih sem ocenjeval taktične naloge. Izstopalo je slabo risanje in poznavanje taktičnih znakov. Pozitivno je bilo sicer rešenih 90 odstotkov nalog, toda s komaj zadostno ali dobro oceno, medtem ko je bilo zelo malo nalog prav dobrih ali odličnih. Kljub temu lahko rečem, da je bil v desetih letih, kolikor sodelujem s šišenskimi rezervnimi starešinami, dosežen precejšen uspeh in aktivnost. Mlajši rezervni starešine bi morali vedeti več kot starejši. Moja želja je, da bi rezervni starešine prav tako obvladali potrebno strokovno snov kot mi aktivni.«

VLADISLAV VINDIŠ

rezervni major

»Zadolžen sem za pouk v rokovanju z novo polavtomatsko puško pred streljanjem in opazil sem, da je bilo 10 minut pouka premalo. Zato bi bilo potrebno v bodoče ta pouk orga-

nizirati na naslednji način: na strelišču ali že prej v samih osnovnih organizacijah ZRVS naj bi organizirali kratek seminar z zadostno količino orožja in šolskimi naboji, da bi imel vsak posameznik stik z orožjem pred prvim streljanjem. Ena puška, ki smo jo letos imeli v ta namen na razpolago, je bila le izhod v sili. Na samem strelišču bi udeleženci morali imeti tudi poskusne strele in uspeh teh bi morali preverjati. Interes udeležencev za samo streljanje je bil večji kot za sam strokovni izpit, ker je to bil prvi stik z novim orožjem.«

IVAN MESARIČ

rezervni major

»Lahko povem, da ima precej strelcev še vedno stare navade, kot pri puški M-48, kalibra 7,9 mm. Merijo namreč v vznožje tarče, ne pa v sredino. Čeprav sva z majorjem JLA tovarišem Malavašičem poudarjala posebnost nove puške, nekateri niso posvetili dovolj pozornosti legi kopita pri ramenu, kar ima tudi vpliv na točnost in uspeh streljanja. Skratka, bolj bi morali paziti na položaj orožja in točnost merjenja v trenutku sproženja. Nekateri so prehitro streljali, tako da je vaja dobila obliko hitrega streljanja, ne pa streljanja za oceno, pri katerem je časa dovolj.

»Ogenj...!«

Taktična naloga je bila za marsikoga trd oreh.

Treba je dojeti osnovno zamisel: če se hočemo spoznati z novim orožjem, moramo biti pri njegovi uporabi previdni, premišljeni. Pomanjkljivost, da nismo imeli na razpolago poskusnih streljav, lahko opravičimo s tem, da nam je dobavitelj za leto 1973 odobril 50 % nabojev manj, kot je bilo planirano in naročeno, tako da so bili strelci tudi sami prikrajšani. Pri takšnem programu je treba članstvu pojasniti, da smo glede obširnega programa, ki bi ga morali nuditi našemu rezervnemu starešinskemu kadru, vezani tudi na finančne zmogljivosti. Ne smemo pozabiti na to, da so stroški streljanja za enega rezervista ca. 15,00 din upoštevajoč tudi to, da en naboj stane 1,60 din.«

BOGO FIŠER

rezervni podpolkovnik

O sodelovanju občinskega odbora ZRVS Ljubljana-Siška z vojašnico »Boris Kidrič« v Sentvidu nam je povedal: »Znan je družbenopolitični pomen in vloga JLA, saj se njena aktivnost odraža na vseh poljih našega dela in življenja.

Predolgo bi bilo, če bi opisoval vse dejavnosti, zato se zadržimo samo ob sodelovanju z organizacijo ZRVS v občini Siška. V zadnjih letih, ko se je dejavnost ZRVS znatno razširila in okrepila posebno na strokovnem področju, nam je sestav vojašnice »Boris Kidrič« vsestransko pomagal.

Ko smo organizirali strokovni program z rezervnim starešinskim kadrom po rodovih in službah, so nam dali na razpolago kabinete in vso potrebno opremo za izvajanje strokovnega pouka.

Streljanje z bojnim strelivom je za organizatorje precej delikatna zadeva. No, vojašnica nam je brez pomislekov priskočila na pomoč z vojniki za zavarovanje strelišča, kar je zelo važno posebno v jesenskem času, ko vsi mladi in stari hodijo po gobe v gozdove.

Za našo mladino je bilo orožje vedno zanimivo. Pri patrolnem pohodu za mladino osnovne šole »Riharda Jakopiča« je bila zadnja točka ogled pehotnega orožja. ZRVS nima toliko sredstev, da bi vse to nabavili. Vojaki iz te vojašnice so vse to orožje prinesli na teren in radovednežem prikazovali in opisovali vse to orožje. Z gotovostjo lahko trdimo, da bi naša organizacija ne mogla tako aktivno delati, če bi ne bilo vsestranske pomoči JLA.

Posebna zahvala velja podpolkovniku Torlaku in podpolkovniku Košmelju.

Mario L. Vilhar
Foto: Zlatko Setinec

VAJA JE USPELA

Zadnjo nedeljo v oktobru je bila v okviru priprav na splošni ljudski odpor v Gameljnah vaja enot civilne zaštite. Namen vaje je bil pregled pripravljenosti kraja za primer neposredne nevarnosti vojne.

Ob izredni organizaciji odbora za SLO je vaja zelo uspela, saj so dobro uro po izdanem povelju vse enote in komisije že delovale. Številne zadane naloge so bile opravljene v rekordnem času, za kar gre zahvala predvsem dobri pripravljenosti vseh enot. Pomembno pa je tudi dejstvo, da je vsak deseti občan v KS Gameljna-Rašica vključen v enote splošnega ljudskega odpora.

TUDI LJUBLJANA JE LEPA

Letos je v Dravljah začel delati pododbor TD Siška, ali, kot ga nazivajo domačini, »olepševalno društvo«. Člani so ugotovili, da je na našem območju precej lep urejenih ulic, prednjačita pa pri tem seveda Sojerjeva in Dražgoška. V obeh lahko najdemo hiše s cvet-

jem in okrasnim drevjem, mnogi občani imajo tudi tujske sobe. Na eni od sej smo predlagali, naj bi se po teh ulicah sprehodili s fotoaparatom in barvnim filmom. Akcija je že stekla in ko bo film končan, bomo v draveljskem domu pripravili predavanje in pokazali naše diapozitive. Če se bo stvar posrečila, bomo film posredovali tudi osrednjim krajevnim skupnostim. Doslej so nam predavatelji vedno kazali le diapozitive tujih mest, toda tudi Ljubljana je lepa, čemu bi se je sramovali!

S. S.

KOLEKTIVNI DOPUST V »DONITU«

Zaradi vse večjih težav v proizvodnji v poletnih mesecih, ko je veliko delavcev na počitnicah, so v »Donitu« pričeli razmišljati o kolektivnem dopustu. Že stalno pomanjkanje delavcev otežkoča redno proizvodnjo, povečana odsotnost zaradi dopustov v poletnih mesecih pa sili v trenutne rešitve, kot so 12-urni delovnik, nadure, oziroma zmanjšan obseg proizvodnje. Ob tem trpi kakovost dela, pada produktivnost in s tem tudi dohodek. Vse to bi z uvedbo kolektivnega dopusta odpadlo, zato računajo, da bodo od 15. do 30. julija prihodnje leto že prvič skupaj imeli dopust.

PO ASFALTU BO BOLJE

Dolgotrajna prizadevanja občanov Ladje ter Spodnje in Zgornje Senice bodo končno obrodila sadove, saj bodo še letos dočakali asfalt na cesti Ladja-Senica. Pripravljena je potrebna dokumentacija, denar za graditev pa je zagotovljen iz proračuna občine in samopriskrbe občanov.

UGODNA PRODAJA

V Tekstilni tovarni Medvode, ki posluje kot TOZD v okviru proizvodno trgovskega podjetja »Tekstil« Ljubljana, so v devetih mesecih letos prodali za 38 milijonov dinarjev izdelkov, kar je za 37 % več kot lani v enakem obdobju.

Proizvodni program obsega tehnične tkanine, ker oskrbujejo domača industrijska podjetja predvsem s filtri in filci, odpirajo pa se jim tudi ugodne možnosti za izvoz.

Za prihodnje leto načrtujejo graditev nove predilnice za izdelavo ročnega pletiva in trikotažne preje, s čemer si bodo ustvarili lastno surovinsko bazo.

»Izpit ste uspešno opravili...«